

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Przenumerata wynosi: przesyłka pocztową na rok 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Mięsiśca na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miesiącu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ul. Wałowa Nr. 370). Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Dnia 28. października 1871 wyszedł i rozestany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XLVI dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 121. Dokument koncesyi z 9. września 1871 dla towarzystwa akcyjnego czeskiej kolei północnej na budowę kolei żelaznej z Rumburg do Schluckenau ewentualnie aż do granicy krajowej ku Bautzen dla połączenia z królewsko-auską koleją państwową;

Nr. 122. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 10. października 1871 względem zwinięcia urzędu dla kontroli towarów w Rohrbach w wyższej Austrii;

Nr. 123. Reskrypt ministerstwa skarbu z 19. października 1871 względem rozszerzenia administracyjnego zakresu działania c. k. dyrekcji długu państwa.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Wszystkie dzienniki zgadzają się w doniesieniu, że hr. Hohenwart prosił o dymisyę. Niewiadomo, czy zaraz ustanowiony zostanie nowy gabinet, czy też dzisiejsze ministerstwo jeszcze jakiś czas załatwiać będzie sprawy. Sprzeczne są doniesienia w kwestyi, komu poruczonem zostanie zadanie utworzenia nowego gabinetu. Dzienniki wspominają o kanclerzu państwa, prezydencie izby panów hr. Schmerlingu, hr. Potockim i namiestniku Salzburga księciu Adolfie Auersperg. Wszystkie te wieści są oczywiście dotychczas przynajmniej nieuzasadnione.

O zakończeniu przesilenia podaje „Presse“ kilka szczegółów nie dając przytem żadnej rękojmi ich prawdziwości. „W ułożonym przez wspólnych i węgierskich ministrów reskrypcie — pisze „Presse“ — znajduje się ustęp następujący: „Konstytucja grudniowa jest podstawą prawną, na której załatwione być muszą kwestye wewnętrzne. Konstytucja ta obowiązuje wszystkie austriackie królestwa i kraje a więc i królestwo czeskie, którego sejm zatem powinien swoje projekta żądające zmiany konstytucyi przedłożyć Radzie państwa. Wzywa się więc sejm, ażeby przedsięwziął wybory do Rady państwa.“ Drugi ustęp reskryptu ma kłaść nacisk na prawomocność ugody węgierskiej, która nie potrzebuje dodatkowego uznania. Na ten ostatni ustęp zgodzili się przewodzący czeskiej opozycji a odrzucili przytem żądanie zawarte w pierwszym ustępie. To rozstrzygnęło o dalszym przebiegu przesilenia. Tego samego dnia wieczorem ministrowie postanowili prosić cesarza o dymisyę, gdyż nie mogą dotrzymać swoich zobowiązań wobec przewodzców czeskiej opozycji. „Tagespresse“ donosi, że 25. b. m. cesarz przyjął ustną prośbę hr. Hohenwarta o dymisyę a wieczorem tego dnia wszyscy ministrowie podpisali prośbę o dymisyę, którą wręczył hr. Hohenwart cesarzowi nazajutrz o godzinie 9 rano.

— „Journal des Débats“ ogłasza okólnik hr. Beusta o zjeździe w Gastein i w Salzburgu. Dokument ten brzmi:

Wiedeń 12. paźdz. 1871.

Jak już JWPanu wiadomo z dzienników, Cesarz, nasz dostojny monarcha, przepędził dwa dni w Salzburgu, aby powitać tam cesarza Wilhelma w jego przejeździe i tym sposobem odpowiedzieć na wizytę, którą tenże zrobił mu w Ischl. Ta wymiana oznak grzeczności jest świadectwem zupełnego przywrócenia dawnych stosunków przyjacielskich między obu monarchami i stwierdza zapewnienia dane sobie nawzajem przez oba gabinety, kiedy nowe urządzenie Niemiec rozstrzygniętem zostało.

Z tego punktu widzenia jest rzeczą bardzo naturalną, że podobnym faktem przyznaje się ważność, którą ja pierwszy uznaję. Muszę jednak równocześnie wiele dbać o to, aby prawdziwy charakter tego spotkania nie został błędnie przedstawiony i aby nie wiązano z nim kombinacyi, które zupełnie były mu obcemi. Nie jest to polityka niespodzianek, jaka właśnie była przygotowaną, i nie miano tam rozbiierać żadnego specjalnego projektu, a tem mniej umówić się co do niego. Oświadczenia wymienione w grudniu zeszłego roku między gabinetami wiedeńskim i berlińskim, tudzież program, jaki rozwijałem w delegacyach cesarstwa Austriacko-Węgierskiego, pozostają podstawą naszego zachowania się wobec cesarstwa Niemieckiego jak i wobec państw innych. Spotkanie się monarchów i ich ministrów jest tylko prostym następstwem kierunku postępowania zajętego wówczas

za ogólną zgodą. Nie zachodził przeto najmniejszy powód, aby dziś, gdy położenie pozostało zupełnie to samo, podnosić wątpliwość.

Z niemniejszą przeto przyjemnością mogę stwierdzić, że rozmowy, do których zjazdy te dały sposobność, doprowadziły do rezultatów, które będziemy musieli po czytywać za bardzo zadawalniające tak dla nas samych, a jak pragnę wierzyć, i dla wszystkich tych gabinetów, które ożywione są takim jak my życzeniem oparcia pokoju Europy na trwałej podstawie. Nie tylko że rozmowy moje z księciem Bismarkiem dozwoliły wydobyc na jaw nasze bardzo szczere życzenie przyłożenia się do utrwalenia powszechnego pokoju i zapobieżenia wystąpieniu na nowo kwestyj drażniących, któreby mogły go zakłócić, ale dozwoliły nam także uznać zupełną tożsamość zapatrywań na naturę naszych przyszłych stosunków, na brak wszelkiego starcia się interesów, na pożytek nakoniec i łatwość poprzedniego porozumienia się co do wszystkich kwestyi politycznych, a tym sposobem posłużyły one do przywrócenia osobistych stosunków rzeczywistego i wzajemnego zaufania.

Tak przedstawione w prawdziwym świetle swoim spotkanie się monarchów i ich ministrów dalekie od budzenia nieufności, następująca tylko całej Europie nowy zadatek pokoju.

Zechcesz JWPan niezaniebdać niczego, aby nie dopuścić w pobliżu siebie błędnych tłumaczeń, zdolnych zrodzić wątpliwości co do naszych zamiarów, albo przedstawić wypadki w taki sposób jak gdyby mogły stać dla innych gabinetów powstac szkody.

Proszę przyjąć itd.

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Stan zdrowia Jego Excel. kanclerza państwa hr. Beusta polepszył się cokolwiek, ale mimo to jeszcze i 28. b. m. kanclerz państwa nie wychodził z domu. — W obec doniesienia porannego wydania „Pressy“ z 28. b. m. zapewnić możemy, że JExc. minister oświecenia Jireček tak samo jak jego koledzy załatwia dalej sprawy swego urzędu.“

Londyn. Długie ferye ministrów skończyły się i wkrótce odbyć się ma narada gabinetowa, na której zrobiony zostanie przynajmniej początek do ustanowienia programu na najbliższą sesję parlamentu. Co program ten nowego przyniesie, trudno naturalnie dziś przesądzać. Na wielkie trudności nie napotka rząd w najbliższej sesji a skutecznej opozycji nie potrzebują się ministrowie obawiać; krótko trwał strachy przymierza pomiędzy opozycją torysów a robotnikami już całkiem ustały; prócz tego oświadczył lord Granville w Manchester, że, gdyby nawet tajemnicze i groźne połączenie pomiędzy parami a proletaryatem miało się okazać rzeczywistym, bynajmniejby się go nie obawiał. Nie można się również obawiać rozdwojenia w stronnictwie liberalnem, któreby dać mogło opozycji nadzieję skutecznego wystąpienia przeciwko ministerstwu. Z niezadowolonych jeszcze wewnętrznych kwestyi będzie miał rząd w przyszłej sesji do przeprowadzenia bil o tajnem głosowaniu, do ukończenia reformy armii i do załatwienia różne kwestye szkolne i wychowania; reszta mało jest znacząca. W sprawach zagranicznych również zapewne nie przyjdzie do żadnych nieporozumień; znaczna większość w Anglii uważa politykę, jaką się lord Granville rządził we wojnie pomiędzy Francją a Niemcami, dla Anglii za najkorzystniejszą. Zatargi z Ameryką skończą się podług wszelkiego prawdopodobieństwa, wkrótce zadawalniająco, tak że gabinet Gladstona, jeżeli nie zajdą jakie całkiem nieprzewidziane wypadki, oczekiwać może z wszelką spokojnością najbliższej sesji. Stosunkowa nieplodność ostatniej sesyi obrzuciła wprawdzie świeżo opinią publiczną nieco przeciwko postępowaniu izby niższej i niejednym głosem odzywa, domagając się reformy regulaminu obrad tej izby w takim duchu, ażeby zapobiedz odwiekanu spraw a mianowicie bezkorzystnym gadaniem. Jakby to jednakże zrobić, nikt tymczasem powiedzieć nie umie. W sesji roku 1871 wniósł rząd 141 bilów a 110 pojedynczy członkowie. Z tych załatwiono 135, i to 106 bilów rządowych a 29 prywatnych. „Times“ nie chce gabinet Gladstona zwolnić od zarzutu, że więcej rzeczy podjął, niż ich był mógł prawdopodobnie załatwić. Dziennik ten powiada, że takie środki, jak bil regulujący armią i bil o głosowaniu tajnem i dwa inne bile: Bruce'a i Goeschen'a o opodatkowaniu lokalnem są

wprawdzie tylko 4 z owych 141 lecz obejmowały zmiany tak wielkie i zawile, że więcej by obrad potrzebowały, niż wszystkie inne razem wzięte. Może być prawdą, że istniał spisek celem opóźnienia, ażeby przeszkodzić przyjęciu bilu o armii, i że przeciwnicy tajnego głosowania formalności izby do przesady doprowadzali, ażeby zmusić do odroczenia bilu do najbliższej sesji, lecz takie przypadki powinien był rząd przewidzieć. Rząd przeto powinien, jeżeli nie chce słuchać znowu zarzutów, jakie mu czynią z powodu nieplodności ostatniej sesji a które tenże ze swej strony na parlament zwała, wnieść tylko najważniejsze projekty do prawa, lecz za to starać się wszelkimi sposobami o ich przeprowadzenie.

— Ogromna ilość członków stowarzyszenia międzynarodowego zebrała się niedawno na posiedzenie w Londynie. Na porządku dziennym był wniosek odnoszący się do obmyślenia środków, któreby się do jak największego rozwoju stowarzyszenia przyczyniały. Stowarzyszenie międzynarodowe bowiem zaczęło od ostatniej wojny niemiecko-francuskiej znacznie upadać. Robotnicy angielscy wystąpili z niego prawie zupełnie, a oprócz nich wystąpiło także dużo innych członków. Na posiedzeniu tem uchwalono pozakładać filie po całym kraju, upatrując w tem najskuteczniejszy środek zyskania wielu członków. W ogóle można powiedzieć, iż wielkie panuje niezadowolenie pomiędzy angielskimi członkami stowarzyszenia; kilka razy zdarzało się, iż członkowie innych narodowości w najważniejszych kwestiach ich przegłosowywali. Od niejakiego czasu domagają się angielscy członkowie stowarzyszenia międzynarodowego coraz usilniej, aby stowarzyszenie to nie mieszało się do spraw politycznych, a natomiast energiczniej wzięło się do właściwego i pierwotnego swego zadania, t. j. aby zajęło się uregulowaniem interesów klasy robotniczej.

Paryż. P. Thiers konferował dnia 23. bm. z nuncyuszem papieskim, panem Chigi. Twierdzą, że nic dotąd nie jest postanowionem pod względem przyszłej reprezentacyi dyplomatycznej w Rzymie. Pan Thiers skłania się zawsze jeszcze do zamianowania Picarda, byłego ministra spraw wewnętrznych, reprezentantem francuskim przy królu włoskim. Wykonanie zamiaru tego połączone jest jednakże z trudnością z powodu remonstracyi ze strony Stolicy Apostolskiej, która sobie życzy mieć u dworu swego osobnego reprezentanta, podczas kiedy pan Thiers chciałby u obydwóch władz w Rzymie, świeckiej i duchownej, być reprezentowany przez jedną i tę samą osobę.

Wybory, przedsięwzięte w radach jeneralnych Francyi, celem ukonstytuowania biur, stwierdzają rezultat wyboru postów. Większa część marszałków wspiera politykę rządu. Dwóch ministrów, pp. Pouyer-Quertier i Kazimierz Périer, figuruje w swych departamentach pomiędzy wybranymi. Pan Calmon, podsekretarz stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych, mianowany został marszałkiem w departamencie Lot. — Rada municypalna Sekwany, która dnia 23. b. m. na nowo prace swe podjęła, stwierdziła swe tendencje republikańskie. Wybrała bowiem swym marszałkiem pana Vautrain; krzesła wice-marszałkowskie ofiarowano pp. Littré i Cantagrel.

— W skutek niedawno zawartej konwencyi między rządem francuskim i niemieckim opuściły wojska okupacyjne dnia 22. października sześć departamentów na południu i na zachodzie Francyi. Czwarta dywizya pruska, która stała na zachodzie, i dywizya bawarska, która była na południu, odeszły już do Niemiec. Wymarsz wojsk niemieckich odbył się zupełnie spokojnie.

— „Journal de Paris“ pisze: „Napoleon III. wyjechał z Torquay. Odjechał on ze synem do Chilsehurst, gdzie się spodziewają powrotu cesarzowej Eugenii, która dotąd bawi w Hiszpanii. Stan zdrowia cesarza mocno się w ostatnim roku pogorszył. Lekarze utrzymują, iż klimat angielski szkodzi cesarzowi, a doktor Conneau doradza mu, aby się udał na zimę do St. Sebastian w Hiszpanii. Napoleon nie zdecydował się jeszcze, czy ma opuścić Anglię; nie ulega jednakowoż wątpliwości, iż uda on się do St. Sebastian, jeżeli cierpienia reumatyczne nie ustaną.“

— „Journal de Lyon“ zamieszcza następującą korespondencję z Korsyki: „Od 4. września 1870 r. było w Korsyce pięciu prefektów; Ferry jest szóstym, z wy

(2573 1—3) **E d y k t.**

L. 2292. C. k. sąd powiatowy w Peczenizynie powszechnie wiadomem czyni, iż na zaspokojenie wiarygodności Borucha Krauthamera przeciw Mathyowi Tulukowi w kwocie 11 zł 98 kr. w. a. z kosztami prawnymi i egzekucyjnymi w kwocie 80 kr., 94 kr., 1 zł. 72 kr., 1 zł 94 kr., 1 zł. 62 kr. w. a., przyznaniem, nakoniec terazniejszych kosztów w ilości 10 zł. 87 kr. w. a., publiczna licytacja gospodarstwa wiejskiego pod Nr. k. 44 w Kluczowie małym położonego, do egzekuta Mathyia Tuluka należącego, w 3 terminach dozwoloną została, t. j. dnia 16. listopada 1871, 19 grudnia 1871 i 24. stycznia 1872 o 11. godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie, na którąto licytację chęć mający licytacyi się zapraszają.

Za cenę szacunkową wyznaczona jest kwota 80 zł. w. a. stosownie do warunków licytacyjnych w aktach sądowych się znajdujących za złożeniem 10 od sta wadyum do rąk komisji licytacyjnej.

Peczenizyn, dnia 17. lipca 1871.

(2574 1—3) **E d y k t.**

L. 2293. C. k. sąd powiatowy w Peczenizynie czyni powszechnie wiadomem, iż na zaspokojenie pretensyi Borucha Krauthamera przeciw Semenowi Malnowskiemu w kwocie 12 zł. 89 kr., tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych w ilości 82 kr., 94 kr. 2 zł. 72 kr. 1 zł. 94 kr., 1 zł. 64 kr., jakoteż terazniejszych kosztów egzekucyjnych w ilości 11 zł. 62 kr. w. a. publiczna sprzedaż gospodarstwa wiejskiego pod Nr. k. 150 w Kluczowie małym położonego, publiczna sprzedaż w trzech terminach dozwoloną została, t. j. dnia 16. listopada, 19. grudnia 1871 i 31. stycznia 1872 o 11tej godzinie rano, w tutejszym c. k. sądzie, na którąto licytację chęć mających licytantów się zaprasza.

Za cenę szacunkową tego gospodarstwa wyznaczona jest kwota 75 zł. w. a. podług warunków licytacyjnych w aktach sądowych się znajdujących, za złożeniem 10 od sta wadyum przy komisji licytacyjnej

Peczenizyn, dnia 17. lipca 1871.

(2590 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 47057 W c. k. wojskowym instytucie weterynaryskim we Wiedniu są do nadania dwa miejsca cywilnych pensjonaryuszy.

Oprócz pensyi rocznej 400 złr. w. a. i pomieszczenia w naturze w instytucie jest z temi miejscami połączone roczne pauszale w kwocie 50 złr. w. a. wyznaczone na opał i światło; niemiej otrzymują pensjonaryusze w tym roku, w którym ukończą studia weterynaryskie, stypendyum na podróż w kwocie 200 złr. aby celem większego wydoskonalenia się zwiedzić i poznać wojskowe i prywatne zakłady stada, zakłady agronomiczne i zagraniczne szkoły weterynaryskie, za co będą obowiązani złożyć sprawozdania o podróży i przedłożyć c. k. państwowemu ministerstwu wojny.

Czas pobierania pensyi wyznacza się na 3 lata, tak iż dwa lata przypadają na studia a rok na przygotowania do ścisłych egzaminów. Czas, którego funkcyjaryusze przebyli w instytucie weterynaryskim, policzy się im za czas służby w razie przeniesienia w stan spoczynku pod warunkiem nieprzerwanej służby państwowej.

Ubiegające się ote miejsca, którzy winni być doktorami medycyny i stanu wolnego i nie mogą mieć w żaden sposób przekroczony 30 rok życia, wniosą swe podania do c. k. n. a. Namiestnictwa we Wiedniu najdalej do 15. listopada 1871 zaopatrzywszy je w metrykę chrztu, dyplom na Doktora medycyny, świadectwo moralności, dalej w dowody umiejętności, języków i służby względnie już wykonywanej.

Kompetenci zaś, którzy już stoją w związku służbowym, wniosą swe podania w drodze przełożonej władzy.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24 października 1871.

Kundmachung.

Nr. 47057. In dem k. k. Militär- Thierarzen- Institute in Wien sind zwei Civil-Pensionärstellen zu vergeben.

Mit diesen Stellen ist außer einer Pension jährlicher 400 fl. öst. Währ. und einer Naturalwohnung im Institute

Już wyszedł

Kalendarz powieściowy

nakładem H. Bodeka.

Egzemplarz 40 kr., Tuzin 3 zł. 50, pół tuzina 1 zł. 80, ćwierć tuzina 1 zł. za przysłaniem asygnaty kasowej

Treść:

Dział powieściowy: Szkice J. Gordona. Zbrodnia w Lyonie, wyjątek z aktów agenta policyjnego, Piotra Szlemila dziwna historia. Obłąkany, opowiadanie przez Ta. Czajkowskiego.

Poezye: Maryn A. Malezewskiego. Poezye M. Borejki.

Humoreski: Pyłki i komedycja przez Ta. Czajkowskiego i tegoż autora homeryckie utwory.

Zamawiać także można po najniższych cenach karty wizytowe, faktury, rachunki o dowolnych firmach.

H. Bodek.

(2519 3—4) księgarnia l. 74 m. Lwów.

auch ein für Holz und Licht mit 50 fl. öst. W. festgesetztes jährliches Bauhohle verbunden, auch erhalten die Pensionäre in dem Jahre, in welchem sie die thierärztlichen Studien absolviert haben, ein Reisestipendium von 200 fl., um behufs ihrer besseren Ausbildung die Militär- und Privat-Geflügel-, landwirtschaftlichen Anstalten und ausländischen Thierarzneischulen zu bereifen und kennen zu lernen, wogegen sie sich verpflichten müssen, einen Reisebericht auszuarbeiten, und an das h. k. k. Reichskriegsministerium einzusenden.

Die Dauer des Pensionenusses ist zunächst auf drei Jahre festgesetzt, so daß zwei Jahre für die Studien und ein Jahr für die Vorbereitung zu den strengen Prüfungen entfallen. Den Pensionären wird die Zeit, welche sie als solche im Thierarznei-Institute zugebracht haben, bei ununterbrochen dem Staate geleisteten Diensten im Falle ihrer Versetzung in den Ruhestand als Dienstzeit angerechnet werden.

Bewerber um diese Stellen, welche Doctoren der Medizin, ledigen Standes sein müssen und das 30te Lebensjahr keinesfalls überschritten haben dürfen, haben ihre mit dem Taufschein, Med. Doctor's-Diplom, dem Moralitäts-Bezeug-

nisse, dann mit dem Belegen über Sprachkenntnisse und etwa schon geleistete Dienste versehenen Gesuche längstens bis 15. November 1871 bei der n. öst. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Bewerber jedoch, die bereits bei einer Behörde in Dienstleistung stehen, haben ihre Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörde zu überreichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 24. Oktober 1871.

Erkenntnis.

Se. k. und k. Apostolische Majestät haben mit U. h. Entschliessung vom 12. October l. J. die Aufhebung des wider die Zeitschrift „Gazetta di Torino“ mit dem Erkenntnis des vorbestehenden Provinzial-Tribunals in Venedig vom 20. Juni 1866, Z. 7850, erlassenen Verbotes der Weiterverbreitung in Oesterreich allergnädigst zu bewilligen geruht.

(2592)

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny
wydaje we **Lwowie** i przez Filie w **Krakowie, Czerniowcach, Białej, Tarnopolu i Samborze**
począwszy od 20. października 1869

Asygnaty kasowe

4 1/2	procentowe wypłacalne w	8	dni po wypowiedzeniu
5	„	14	„
5 1/2	„	30	„
6	„	60	„

(94 34—?)

Dyrekcya.

C. k. uprzywilejowany galicyjski
AKCYJNY BANK HIPOTECZNY we Lwowie
wydaje

6° LISTY HIPOTECZNE

które są jak najwłaściwsze do lokowania kapitałów.

Listy hipoteczne mogą według prawa z dnia 2go lipca 1868 D. P. XXXVIII nr. 93. być użyte na lokowanie kapitałów funduszowych, na lokowanie kapitałów zakładów publicznych, pod nadzorem rządu stojących, na lokowanie kapitałów pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, tudzież w skutek najwyższego postanowienia z dnia 17go grudnia 1870 na zabezpieczenie kaucyi małżeńskich wojskowych, a po kursie giełdowym na kaucye służbowe i wadya.

Ogólna suma w obiegu będących listów hipotecznych nie może w żadnym razie przenosić sumy równoczesnych wierzytelności hipotecznych i nie może być wyższą nad dwudziestokrotną sumę kapitału akcyjnego rzeczywiście wpłaconego.

Kupony płatne dnia 1go marca i 1go września każdego roku, jakoteż listy hipoteczne wylosowane dnia 28go lutego każdego roku, z których jedne i drugie nieulegają żadnemu opodatkowaniu wypłacają bez wsze kiego strącenia:

we LWOWIE, główna kasu Banku hipotecznego i Filie tegoż w KRAKOWIE, CZERNIOWCACH, BIAŁEJ, TARNOPOLU i SAMBORZE;

w WIEDNIU, kantor wymiany bankowy niższo-austriackiego Towarzystwa eskontowego i Union-Bank;

w PRADZIE Filia c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu i Filia Union;

w BERNIE c. k. uprzyw. morawski Bank dla przemysłu i handlu;

w BERLINIE pp. Meyer et Comp.

w WARSZAWIE p. Leon Epstein.

(249 27—?)

Ogłoszenie licytacyi.

Filia ces. król. uprzywil. Banku dla obrotu ogólnego
we **Lwowie**

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem 30. września 1871 zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary
w dniach 6. i 7. listopada 1871 r.

w lokalu jej Nr. 357 miasto (Kastrum plac) przez publiczną licytację najwięcej dającym za gotowiznę sprzedawane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacyi, oraz tych, któreby się ze sprzedaży papierów publicznych w listopadzie 1871 r. uskuteczniionych okazać miały, najpóźniej do końca grudnia 1874 r.

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione, przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa.

(2581 1—3)